

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ The Development of Listening and Speaking Skills for 3rd Grade Students Using Total Physical Response Method (TPR) with Exercises

มินตรา ธงภักดี¹, ชวนพิศ รักษาพวก²

Mintra Thongphakdee¹, Chuanpit Raksaphuak².

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ประเทศไทย

²Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand.

¹mintra1117@gmail.com, ²raksaphuak@gmail.com

Tel ¹0956523068, ²0818209130.

Received : January 22, 2023;

Revised : May23, 2023;

Accepted : May28, 2023

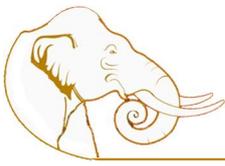
บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบทักษะการฟัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test dependent sample)

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง; แบบฝึกทักษะ; ทักษะการฟัง; ทักษะการพูด

Abstract

This Article aimed to study 1) comparing the achievement of 3rd Grade Students before and after using Total Physical Response Method (TPR) with exercises. 2) comparing English listening skill before and after using TPR with Exercises. 3) comparing English speaking skill before and after using TPR with exercises. The sample was 12 students in 3rd grade at Bannongruak School attending during the first semester of the academic year 2022. They was selected by cluster random sampling. the instruments for collecting data were 8 lesson plans with exercises in unit My school, achievement test, listening and speaking test. The data were analyzed by mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), t-test dependent. The research results were found as follows;

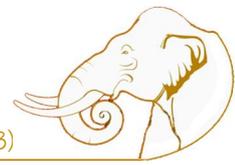
1. The achievement of 3rd Grade Students after using TPR with exercises was higher than before learning significantly at the .05 level different.
2. English listening skill of 3rd Grade Students after using TPR with exercises was higher than before learning significantly at the .05 level different.
3. English speaking skill of 3rd Grade Students after using TPR with exercises was higher than before learning significantly at the .05 level different.

Keywords: Total Physical Response Method (TPR); Exercises; Listening skill; Speaking skill

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารมากกว่า 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล (ชัชชัย บุนนาค, 2561 น. 235) ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยเกือบจะทุกระดับอาชีพ อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ การศึกษา ต่อและการประกอบอาชีพ การเรียนภาษาอังกฤษให้รู้ไว้ถึงขั้นที่สามารถนำมาใช้สื่อความหมายกันได้ ถือเป็นการก้าวไกลในชีวิตและเป็นคุณสมบัติที่มีค่าอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพได้ (แสงระวี ดอนแก้วบัว. 2558, น. 22) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งในแต่ละทักษะมีความแตกต่างกันออกไปและทุกทักษะจะครอบคลุมทุกด้านของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวงทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ และช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินต่างๆ การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ (ธีรวัฒน์ มูลเงิน, 2560 น. 14)

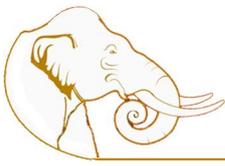
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มต้นมาเป็นเวลานานหลายปี แต่ในระดับประถมศึกษา ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ซึ่งอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจเกิดจากปัญหา

หลายประการ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนขาดความรู้ไม่แม่นยำในเนื้อหาที่สอนกับระดับชั้น ขาดเทคนิควิธีการสอน 2) นักเรียนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ ขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจและไม่ตั้งใจในการปฏิบัติ กิจกรรม นักเรียนมีโอกาสฝึกให้ภาษาอังกฤษเฉพาะในช่วงโมงเรียนเท่านั้น ทำให้มีโอกาสในการฝึกฝนน้อย ส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูด (ภัทราวดี ปันติ, 2558 น. 2) การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับเริ่มต้น เน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติของการสอนภาษาให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามตัวอย่างจากครูและอาสาสมัครช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดออกเสียงคำศัพท์ รูปประโยคและไม่อายที่จะแสดงออก ในการร่วมกิจกรรม มีผลการเรียนที่ดีขึ้นและมีความคงทนในการจดจำบทเรียนที่เรียนไปแล้วได้ นักเรียนรู้สึกพอใจ และไม่กดดันกับการสอนของครู การสอนเริ่มต้นด้วยทักษะการฟัง ประโยคที่นักเรียนสามารถนำไปพูดได้จริง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประโยคคำสั่ง ยิ่งกว่านั้นการสอนดังกล่าวเหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเด็กเล็กที่เริ่มต้นเรียนภาษาเช่นกัน (ทิพย์วลี สุขปาน, 2560 น. 50) โดยการนำแบบฝึกทักษะมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นสื่อที่สามารถนำไปพัฒนาทักษะทางภาษา โดยสามารถใช้พัฒนาได้ทุกๆ ด้านจึงนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนภาษา ช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน สามารถฝึกซ้ำได้หลายๆ ครั้ง และเกิดความแม่นยำ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ และแบบฝึกทักษะจะส่วนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาเพราะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนมากขึ้นลดปัญหาด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลและช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่คงทน (นันทน์ภัส จอมหงส์พิพัฒน์, 2552 น. 23)

จากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรวก ตำบลนาหนองทุ่ม อำเภอกำแพงศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ผู้เรียนฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษสั้นๆ ไม่เข้าใจ ทั้งการฟังจากครูหรือฟังจากสื่อการเรียนรู้อื่นๆ นอกจากนี้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยสังเกตจากการพูดในระหว่างจัดกิจกรรมในห้องเรียน การพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน การนำเสนอกิจกรรมหน้าเสาธง ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษและไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้จริง ในชีวิตประจำวันให้เกิดความคุ้นชิน ทำให้ผู้เรียนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำส่งผลต่อการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา ประกอบกับครูผู้สอนไม่ได้ใช้วิธีสอนที่หลากหลายสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและทักษะการพูดได้ดี จึงทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ได้ตระหนักถึงปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จะสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับ แบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปต่อยอดในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

1. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

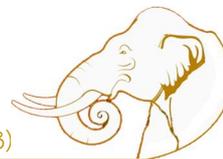
การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ การเรียนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือเป็นการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยมีการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษาของทารกแรกเกิด โดยเริ่มต้นจากการฟังซ้ำหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งเกิดเป็นแบบแปลนในสมองของทารก เมื่อมีการพูดซ้ำเด็กก็จะเข้าใจ ต่อมาเมื่อร่างกายพร้อมเด็กก็จะพูดออกมาได้ ถึงแม้ว่าในช่วงแรกๆ โครงสร้างทางภาษาอาจจะไม่สมบูรณ์แบบ แต่หากมีการใส่ข้อมูลที่เข้าใจ (comprehensible input) อย่างสม่ำเสมอเด็กก็จะเกิดพัฒนาการทางภาษาในที่สุด และวิธีการสอนภาษาต้องเริ่มต้นจากความเข้าใจก่อนจึงจะแสดงหรือพูดออกไปได้ นอกจากนี้แล้ว การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะลดความตึงเครียดของบรรยากาศภายในห้องเรียนลง เพราะนักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้แสดงความเข้าใจภาษาด้วยการพูดจนกว่าผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจและต้องการแสดงความเข้าใจดังกล่าวเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ที่กระตุ้นในการรับรู้และผู้เรียน แสดงความเข้าใจภาษาของผู้เรียนเท่านั้น (Asher, 1979 p. 34)

2. แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นต่อการเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะครูจะต้องฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากที่เรียนเนื้อหาจากบทเรียนมาแล้ว การสร้างแบบฝึกตามขั้นตอนจะก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียน แบบฝึกนั้นก็จะเป็นสื่อที่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ก่อให้เกิดความคิดรวบยอดในเนื้อหาสาระของบทเรียนนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ไกรสร ประดับเพชร, 2561 น. 59) โดยแบบฝึกทักษะที่ดีควรมีลักษณะเข้าใจง่าย มีคำอธิบายที่ชัดเจนเป็นชุดฝึกทักษะที่หลากหลายแบบมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนท้าทายความสามารถและฝึกด้วยตนเองตรงตามลักษณะประเด็นปัญหาที่ต่างก็มีความสำคัญยิ่ง (กชกร ธิปัตติ, 2556 น. 2)

3. ทักษะการฟัง

การฟัง หมายถึง การได้ยินเสียงพูดแล้วเข้าใจความหมาย สามารถแยกแยะสิ่งได้ฟังได้ ตลอดจนเข้าใจความมุ่งหมายตรงตามที่ต้องการ และการฟังเป็น 1 ใน 4 ทักษะที่มีความสำคัญมากในการเรียนภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนมีทักษะการฟังที่ดีย่อมเกิดทักษะต่อไปตามมาในทิศทางที่ดี คือ การพูด การอ่าน และการเขียน (สุพินดา คำแสน, 2560 น.12) โดยการพัฒนาทักษะการฟังเป็นกระบวนการในการฝึกให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักภาษา โดยการฟังจากครูผู้สอนภาษาซึ่งมีความรู้ในเรื่องการออกเสียงอย่างถูกต้อง หรือสามารถจัดหาเทปบทเรียนที่พูดโดยเจ้าของภาษาได้ ก็ควรนำมาใช้เป็นต้นแบบในการเลียนออกเสียงของผู้เรียน (ทิพดี อ่อนแสงคุณ, 2550 น. 31-37)

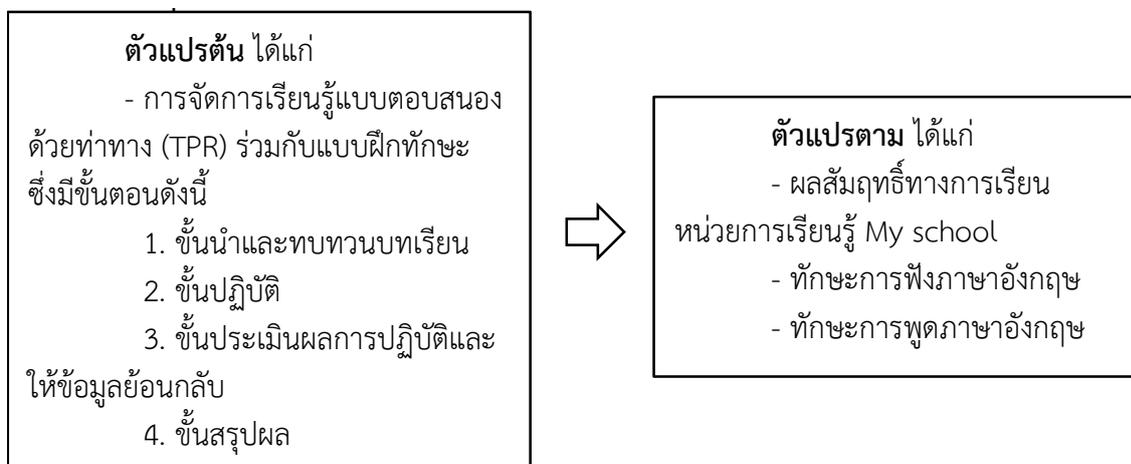

4. ทักษะการพูด

การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสน เนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้น ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550 น. 163) ทักษะการพูดนั้นมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ผู้พูดต้องมีการฝึกฝนความเข้าใจ ความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสาร โดยผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความรู้สึก ความเข้าใจของตนสู่ผู้ฟังโดยมีใช้การเน้นหนักในคำ ระดับเสียงสูงต่ำประโยคเพื่อสื่อความหมายอย่างชัดเจน และถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยการพัฒนาทักษะการพูด ว่าในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อยๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจโดยใช้น้ำเสียง อากัปกริยาซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดให้ถูกต้องชัดเจนขึ้น (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558 p. 6)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด/ทฤษฎีของ James Asher (1979 p. 3-4) ในการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 1

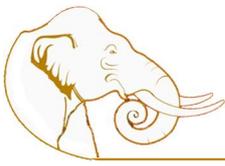

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Designs) ซึ่งดำเนินการทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) โดยผู้เรียนทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แล้วดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง เมื่อจัดการเรียนรู้ครบทุกแผนแล้วนักเรียน

ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบวัดทักษะฉบับเดิม ซึ่งแบบแผนการทดลองมีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง	หลังการทดลอง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

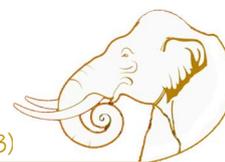
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
X	แทน	การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ
T ₂	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและปรับปรุงตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ผ่านการประเมินคุณภาพในเรื่องความถูกต้องความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.46 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.04 และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาแก จำนวน 33 คน พบว่า ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมไม่ทันตามกำหนดเวลา ปรับปรุงเวลาในการทำกิจกรรมให้มีความกระชับยิ่งขึ้น ผู้เรียนบางคนไม่เข้าใจในเนื้อหาบางกิจกรรม ครูปรับปรุงการอธิบายการทำกิจกรรม ภาษาที่ใช้สื่อสารกับผู้เรียนให้เข้าใจง่ายขึ้น และคอยให้เสริมแรงให้สนใจในการปฏิบัติกิจกรรมผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรวก จำนวน 12 คน

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ My school ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยผ่านการตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งมีข้อสอบผ่านเกณฑ์จำนวน 22 ข้อ ตรวจสอบค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ พบว่าข้อสอบ 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าตั้งแต่ 0.30 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.33 – 0.67 นำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยสูตร Kr-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 ถือว่าแบบทดสอบมีความเชื่อถือได้ จากนั้นจัดทำฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปทำการศึกษาทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 วัดทักษะการฟัง จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 2 วัดทักษะการพูด จำนวน 10 ข้อ ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยผ่านการตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งมีข้อสอบผ่านเกณฑ์จำนวน 23 ข้อ ตรวจสอบค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ พบว่าข้อสอบ 20 ข้อ มี

ค่าความยากง่าย (p) มีค่าตั้งแต่ 0.30 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.33 - 0.67 นำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่เข้าเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ มาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยสูตร Kr-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ผลการวิเคราะห์ พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 ถือว่าแบบวัดทักษะมีความเชื่อถือได้ จัดทำฉบับสมบูรณ์ แล้วนำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ตรวจสอบความเรียบร้อยของแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ My school และแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 เตรียมความพร้อมและแจ้งให้ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง

3.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ก่อนดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 20 ข้อ และแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการหาคุณภาพแล้ว และบันทึกคะแนนทดสอบก่อนเรียน

3.4 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะจำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

3.5 เมื่อดำเนินการทดลองเสร็จ จากนั้นผู้เรียนทำทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษฉบับเดิมที่เพื่อนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปตรวจสอบสมมติฐานที่กำหนด

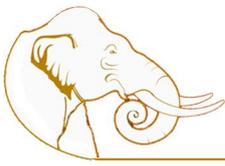
ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ My school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ My school ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ตัวแปรที่ศึกษา	ก่อนเรียน		หลังเรียน		df	t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	7.67	1.67	16.42	1.68	11	31.40*	.000

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 7.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.67 และ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.42 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.68 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ตัวแปรที่ศึกษา	ก่อนเรียน		หลังเรียน		df	t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ทักษะการฟัง	3.83	1.40	7.75	1.14	11	9.015*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ซึ่งผลจากการวัดทักษะการฟังก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟังก่อนเรียนเท่ากับ 3.83 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.40 และ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.14 แสดงให้เห็นว่า ทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ตัวแปรที่ศึกษา	ก่อนเรียน		หลังเรียน		df	t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ทักษะการพูด	4.00	1.13	6.92	1.00	11	11.22*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

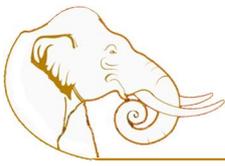

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยผลการทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.13 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 6.92 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.00 แสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

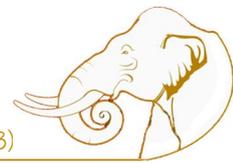
1. ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียนด้วยแผนการสอนและแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีคุณภาพ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปอย่างผ่อนคลาย ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอและเพียงพอ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าใจและจดจำบทเรียนได้ดี สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตาม ทิศนา ขมมณี (2545, น.147) กล่าวว่า แผนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ระดับชั้นเรียน และแผนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครู ได้วางแผนการสอนเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า อันจะส่งผลให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ และจากการที่แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพนั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นไปตามทฤษฎีของ Asher J. (1982, p. 35) การจัดการเรียนรู้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จะเริ่มจากการตอบสนองด้วยการปฏิบัติแล้วค่อยๆ เรียนรู้จนกระทั่งพัฒนาเป็นคำพูด และทักษะภาษาอังกฤษจะพัฒนาทักษะฟังไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนนั้น จุดสำคัญที่ทำให้วิธีการนี้ได้ผล คือ การปฏิบัติ (Action) ซึ่งการปฏิบัติยังมีความสำคัญอย่างมากในการช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ สามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน สอดคล้องกับ ชื่นชีวัน คำเรืองศรี (2558, น. 223-224) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความใฝ่เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 3. ศึกษาความใฝ่เรียนรู้ที่มีต่อกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 83.53/82.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความใฝ่เรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยประกอบไปด้วยแบบฝึกทักษะการฟังและการพูดจำนวน 8 แบบฝึก ที่ผ่านการประเมินคุณภาพร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจาก ผู้เรียน

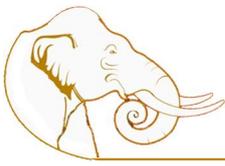
ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความสนใจในบทเรียน กระตือรือร้น เรียนรู้ได้ดี และนอกจากนี้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยแบบฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้มีความคงทนในการเรียนรู้ และจดจำเนื้อหา บทเรียนต่างๆ ได้ดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น โดยแบบฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างมีเนื้อหาเรียงจากง่ายไปยาก นักเรียนได้ฝึกย้ำความเข้าใจ และทบทวนความรู้ในทุกชั่วโมงทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น มีการใช้คำที่เหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และแบบฝึกทักษะยังมีภาพสีสันสวยงามที่กระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจในบทเรียน เกิดความตื่นตัว ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนรู้มีความสนุกสนาน และผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ดังนั้นการใช้แบบฝึกทักษะมาวมกับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับ นางเยาว์ ทองกำเนิด (2558, น. 120) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อตัวของเด็กและครู ซึ่งเด็กจะเกิดความชำนาญและมีทักษะที่ดีได้นั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแบบฝึกทักษะจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ เกิดความสนุกกับเนื้อหา แบบฝึกทักษะนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนของผู้เรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอน ซึ่งทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้นๆ ของผู้เรียน และเห็นข้อบกพร่องในการเรียนซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันทั่วทั้งอันมีผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ในสาระนั้นๆ และสอดคล้องกับ นิตยา ศรีวัลลภ (2562, น. 1512) ที่ได้ทำการพัฒนาชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ E1/ E2 เท่ากับ 82.38/84.33 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะมีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างสม่ำเสมอ ได้ฝึกจากสื่อการสอนที่หลากหลายทั้งจากเจ้าของภาษาและจากครูผู้สอน ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ได้เรียนรู้เหมาะสมตามวัยและตรงตามความต้องการ สื่อการสอนที่ใช้มีความน่าสนใจ สีสันสวยงาม ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อบทเรียนและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ทักษะการฟังของผู้เรียนได้พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับ สุพินดา คำเสน (2560, น. 12) ที่กล่าวว่า การฟังเป็นการที่ผู้ฟังได้ยินเสียงพูดแล้วเข้าใจความหมาย สามารถแยกแยะเสียงที่ได้ฟังได้ตลอดจนเข้าใจความมุ่งหมายตรงตามที่ต้องการและการฟังเป็น 1 ใน 4 ทักษะที่มีความสำคัญมากในการเรียนภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนมีทักษะการฟังที่ดีย่อมเกิดทักษะต่อไปตามมาในทิศทางที่ดี คือ

การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นการพัฒนาทักษะการฟังเป็นทักษะแรกจึงเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ ในขั้นแรกของการเรียนมุ่งพัฒนาทักษะการฟังและตามด้วยการเคลื่อนไหว โดยครูผู้สอนเป็นต้นแบบในการแสดงท่าทางและออกเสียงพูดประโยคคำสั่งนั้นๆ ซ้ำประมาณ 2-3 ครั้ง จนกระทั่งผู้เรียนมีประสบการณ์มากพอสมควร และพร้อมที่จะทดลองพูดด้วยตนเอง โดยไม่มีต้นแบบจากครูผู้สอน และสื่อสารความหมายได้ตรงที่สุด ในระหว่างการทดลองผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนในการฟังคำสั่งที่สั้นและง่าย ได้ฟังซ้ำเป็นการทบทวนในบทเรียนต่อไป ได้ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นทีละน้อย ผู้เรียนเข้าใจความหมายและจดจำคำศัพท์และประโยคต่างๆ ได้ และ Asher (1979, p. 4) ได้กล่าวว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเหมาะกับผู้เรียนในที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยมีความเชื่อตามทฤษฎีที่ว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถในการฟังสูงและสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูด นอกจากนี้ทักษะการฟังยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด การอ่านและการเขียนอีกด้วย วิธีสอนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพและตามหลักทฤษฎีการจำของเพียเจต์ พบว่า การเรียนรู้ที่ใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้อย่างถาวรและเป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน และอธิบายเพิ่มเติมว่า การฟังและการพูดออกเสียงที่ดีขึ้นอยู่กับการฝึกโดยการฝึกให้ชำนาญทั้งการฟังและการพูดทำให้เราสามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้องและมีความมั่นใจที่จะใช้ภาษา ดังนั้นควรฝึกทักษะการฟังให้ดีก่อนและจึงฝึกทักษะการพูดควบคู่กันไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชจิรา จำปาทอง (2563, น.141) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนของเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน โดยผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีตอบสนองแบบท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมีคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 55.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.65 คะแนนเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนคะแนนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนและผู้เรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 2) ผู้เรียนมีเจตคติต่อวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเท่ากับ 4.54 คะแนนแสดงว่าผู้เรียนมีเจตคติต่อการสอนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับดีมาก

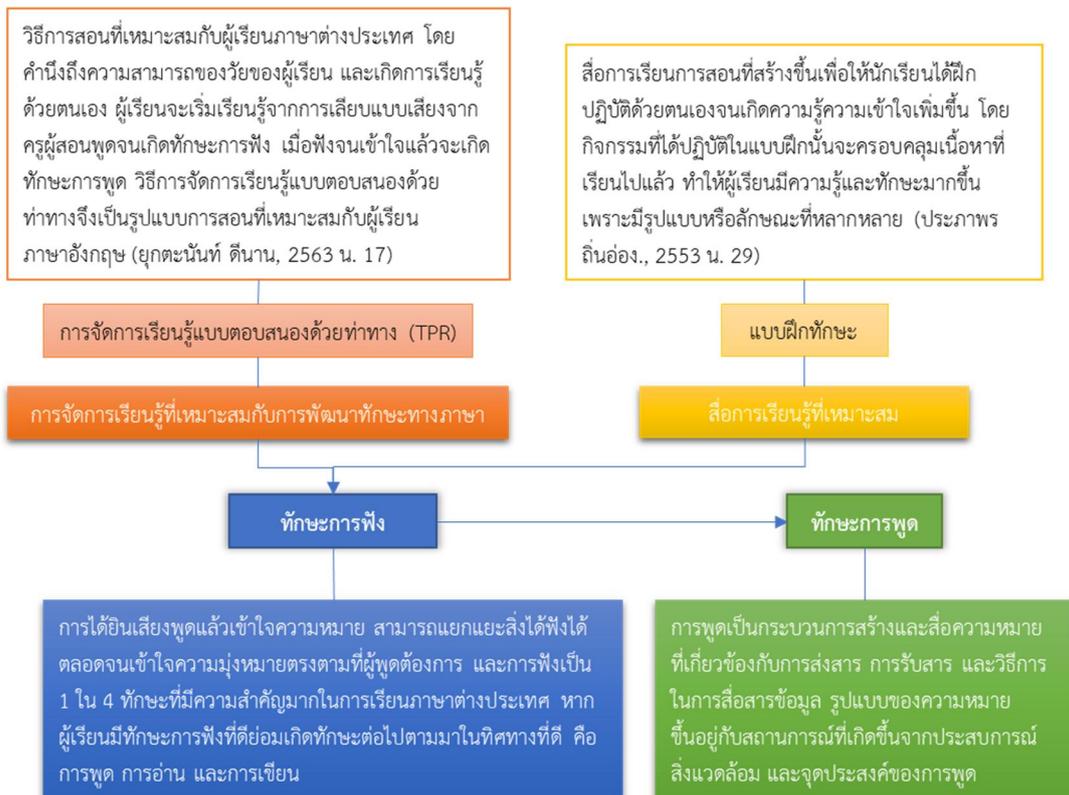
3. ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความมั่นใจ และได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอในทุกชั่วโมง มีการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความคุ้นชินกับการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยทักษะการพูดของผู้เรียนที่มีการพัฒนาขึ้นนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนสามารถฟังได้อย่างเข้าใจ จดจำเสียง ทำให้ออกเสียงได้ถูกต้อง จดจำความหมายของคำหรือประโยคนั้นๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังและเมื่อผู้เรียนพร้อมจึงสามารถพูดออกมาได้ ดังที่ Krashen and Terrel (2015, p.26) กล่าวว่าในการเรียนการสอนภาษาแก่ผู้เรียนในระดับเริ่มต้นเรียนภาษา ครูจะต้องเลือกวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง แล้วจึงพัฒนาขึ้นเป็นทักษะการพูด พบว่า

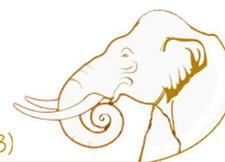

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิธีการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาตามวัยและธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา วิธีการนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการฟังมากๆ พร้อมทั้งปฏิบัติตามหรือโต้ตอบด้วยท่าทาง เพื่อสื่อความหมายทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้เร็ว เรียนรู้ได้เร็ว มีความคงทนในการเรียนรู้และสามารถพูดได้เมื่อได้รับการฝึกฟังพอสมควร ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการพูด เป็นเหตุให้มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป และมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ ทิพย์วลี สุขปาน (2560, น. 64) ได้ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ก่อนและหลังเรียน 2) วิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลทดสอบทักษะการฟังและทักษะการพูดของผู้เรียนที่เรียนโดยการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ทักษะทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทักษะที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาไปสู่ทักษะที่สูงขึ้น เหมือนกับการเรียนรู้ภาษาของเด็ก โดยเด็กจะเรียนรู้ภาษาจากการฟัง เด็กจะจดจำเสียง ความหมาย เมื่อเด็กมีความพร้อมเด็กก็จะสามารถพูดออกมาได้จากคลังคำศัพท์ในสมองที่ได้ฟังมา โดยในระยะแรกอาจเป็นการเลียนเสียง เมื่อมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเด็กก็จะสามารถบอกความต้องการ หรือข้อมูลอื่นๆ รอบตัวได้ จากนั้นก็จะพัฒนาความสามารถทางภาษาไปสู่ทักษะการอ่าน และการเขียนต่อไป ทั้งนี้การพัฒนาทางภาษาของนักเรียนจะสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องได้เรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความต้องการ ช่วงวัย ลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูต้องศึกษาขั้นตอนในการสอน โดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางก่อนนำวิธีการสอนไปใช้กับผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกิดการจัดกิจกรรมล่าช้า เป้าหมายต่อผู้เรียน

1.2 สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญเพราะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นครูควรจัดเตรียมการเรียนการสอนให้พร้อมทั้งเนื้อหาและสื่อการสอนเพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูควรให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันมากที่สุด โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีการเรียนรู้แบบธรรมชาติทางภาษาเพื่อส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

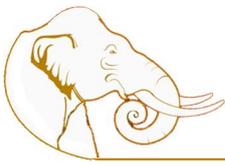
2.1 ควรมีการศึกษา คัดเลือกประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ ควรเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษที่แสดงออกทางด้านกริยาท่าทางให้ชัดเจน และมีเนื้อหาระดับความรู้ที่อยู่ในช่วงชั้นที่เหมาะสมตามวัยของผู้เรียน

2.2 ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางไปทำการศึกษาเปรียบเทียบผลกับการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธี

2.3 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับกลุ่มตัวอย่างที่มีวัยและระดับความสามารถการเรียนรู้ต่างกัน เพื่อศึกษาว่าเมื่อใช้วิธีสอนดังกล่าวกับนักเรียนที่มีวัยและระดับความสามารถทางการเรียนรู้ต่างกันแล้วพัฒนาการทางการฟัง การพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กชกร ธิปัตติ. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไกรสร ประดับเพชร. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. งานวิชาการ. โรงเรียนไตรคามประชาสรรค์.
- ชัชจิรา จำปาทอง. (2563). ผลของวิธีสอนด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ชัชรีย์ บุนนาค. (2561). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564 – 2568. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (ครั้งที่ 2). Graduate School Conference 2018. (15 พฤศจิกายน 2562). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ, น. 235 – 241.
- ชื่นชีวัน คำเรืองศรี. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความใฝ่เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ทิพย์วลี สุขปาน. (2560). การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- ทิพพดี อ่องแสงคุณ. (2535). *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวัฒน์ มูลเงิน. (2560). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง MY HOMETOWN โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทน์ภัส จอมหงส์พิพัฒน์. (2552). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิตยา ศรีวิลลภ. (2562). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผสมผสานกับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พรสวรรค์ สิปโป. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ภัทรวดี ปันติ. (2558). *ผลการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียมกุโกศล (บ้านผาใต้)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุพินดา คำเสน. (2560). *การพัฒนาการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ TPR*. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุพินดา คำเสน. (2560). *การพัฒนาการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ TPR*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- Asher J. (1979). *The total physical response: Theory and practice*. New York: The New York Academy of Sciences.
- Asher J. (1982). *Learning another language through actions The complete teachers' guidebook*. Los Gatos, CA: Sky Oask.
- Krashen, S.D. & Terrell, T.D. (1983). *The Natural Approach*. Great Britain : The Alemany Press/Pergamon Press Ltd. Linguistics.